

11 APRIL 2020

AANHEF

*Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
een vuur dat nooit meer dooft.*

- V. Bij de Horeb, de berg van God,
zag Mozes vuur opvlammen uit een doornstruik.
De struik stond in brand
en werd toch niet door het vuur verteerd.
Branden en niet verteren
is het teken geworden van God-in-mensen,
die nu veel te verduren hebben
van een coronavirus
en toch blijven hopen,
die wegteren en blijven uitzien naar leven.

Lucas 24:13-35

- V. *Ontmoedigd en ontgoocheld waren
twee van Jezus' vrienden onderweg
van Jeruzalem naar Emmaus -
met zijn bijna laatste woorden in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.*

DE SCHEPPING

Genesis 1:1-2:4

- L. *In den beginne schiep God hemel en aarde. De
aarde was woest en leeg; duisternis lag over de
diepte en Gods adem hing boven de wateren. En Hij
schiep zon en maan; dag en nacht schiep Hij;
morgen, middag, avond.*

- D. Een oervertrouwen in mij zegt me,
dat het leven zin heeft en dat ik,
ondanks alles, daaraan deelheb.
Een stroom van liefde draagt uiteindelijk
de wereld en die stroom is er ook voor mij,
al zie en voel ik het misschien niet.

(Dorothee Sölle, 1929-2003)

- L. *God sprak: Het land moet zich tooien met jong
groen gras, zaadvormend gewas; bomen en
bloemen van allerlei soort met vruchten die
ontkiemen.*

- D. Ik heb de stilte aangetikt.
Ik vroeg haar met weinig woorden
of ik binnen rusten mocht, want
ik was moe van het lawaai van
alledag. En de stilte liet me toe.

En in de stilte heb ik water
horen zingen in de beken.
En langs de rotsen floot
de wind haar melodie;
en aan de bomen ruisten
bladeren hun taal.
En heel de wereld leefde op
in een biddend lied ...

(Ine Verhoeven)

LIED

*De bloemen in de velden
die spreken zonder taal.
Ze werken niet maar melden
een eeuwenoud verhaal.
Dat God hen allen zomaar kleedt
er is geen kans op zorg en leed;
ze spreken zonder taal.
Dat God hen allen zomaar kleedt
er is geen kans op zorg en leed
en weten zonder zorg en plicht
te leven van het licht.*

L. *En God sprak: het water moet wemelen van dieren
en vogels moeten langs de hemel scheren. De aarde
moet allerlei levende wezens voortbrengen:
kruipende en gaande dieren; tamme en wilde van
allerlei soort.*

D. Zouden bomen weten
van hun bladerdek en
van het nest in hun takken ? -

Zouden vogels
hun zingen horen en weten
wie ze ermee plezieren?

Zou de aarde voelen
dat zij baart en voedt;
dat ze moeder is?

(Peer Verhoeven)

LIED

*De vogels in de bomen
die wachten rustig af.
Ze werken niet maar dromen
van alles wat God gaf.
De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak;
ze wachten rustig af.
De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak.
Ze zaaien niet en maaien niet
ze leven van hun lied.*

L. *Toen schiep God de mens als zijn beeld; man en
vrouw schiep Hij hen. God zegende hen: Wees
vruchtbaar, word talrijk; bevolk de aarde en bewerk*

*haar. Heb zorg voor de vissen van de zee, de vogels
in de lucht en alles wat kruipt, gaat en groeit uit de
aarde.*

D. Onze tijd hunkert naar
het weliswaar aangeboren en
meegekregen, maar ook te
loochenen en te verwaarlozen besef
dat wij niet als een toevalstreffer
op aarde zijn, maar met alles en allen
behoren tot een mysterievol en zinnig
geheel waarmee wij met lichaam en
geest verbonden zijn en waarin wij
ons ten slotte geborgen mogen weten.

(Peer Verhoeven)

LIED

*De mensen moeten zorgen
ze kennen rust noch duur.
Ze denken steeds aan morgen
zijn druk van uur tot uur.
Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan:
die wachten rustig af.
Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan.
Die spreken zonder woorden uit
dat leven feest beduidt.*

L. *God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat
het zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij
alles tot voltooiing en rustte uit van al het werk. Hij
zegende deze dag en noemde die heilig.*

D. De stilte ving mij op
met open armen vol begrip
en wij waren samen
in hechte vriendschap verbonden
waar niemand tussen komen kon.

We begrepen elkaar
en ik sprak woorden
die ik tot geen mens
nog ooit gesproken had.

Ik vertelde over het leven,
over verdriet en over pijn
en over het verlangen
een ongeschonden mens te zijn.

Ik deelde al mijn angst en twijfel
en zij luisterde naar mij
zoals nog nooit een mens
naar me geluisterd had.

Het was alsof de stilte
de eenzaamheid verdreef
en vriendschap bood die ik
nog nooit gevonden had
maar die voor altijd in mij bleef.

En ik dacht bij mezelf:
wat ik altijd al heb gezocht
heeft naam noch woorden nodig;
het is mij in de stilte overkomen.
(schrijver ons onbekend)

LIED

*Gij die ons kent en roept ons bij name
adem van leven, herder van mensen,
zult gij ons vinden, hoelang verdragen?*

KWETSBAAR SCHEPSEL

- V. *De twee onderweg naar Emmaus
praatten over alles wat er gebeurd was.
Gaandeweg kwam Jezus bij hen, maar
ze herkenden hem niet. Hij vroeg:
'Waar maken jullie zoveel drukte over?'*
*Ze begonnen over Jezus
die drie dagen terug gekruisigd was.
'En wij', bekenden ze, 'wij hadden
alle hoop op hem gesteld.'*

LIED

*Waar toe bestaan als Gij zoudt ontbreken
als wij vergeten de hand die ons maakte,
als wij vervreemden, ver van u raken?*

VLUCHTELING EN VREEMDE

- D. *In hulpeloze gebaren, verstomde
woorden, vergane dromen,
op weg naar ballingschap,
van het ene getto naar het andere,
weg van huis, gedeporteerd,
balde zich de kracht*

van hun voorvaderen Abraham,
Isaak en Jakob samen.

Ver voor het land van melk en
honing, midden in de woestijn,
vulde het Beloofde Land hun hart
als een uittocht uit het verleden,
intocht in de toekomst.

(P.V. naar Martin Gutl, Vrome Joden)

LIED

*Blijf in ons roepen tot wij U horen
tot wij van u zijn, Gij onze vrede,
tot wij u dromen, lied van ons leven.*

IK BEN

Naar Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn
in. Daar stond een doornstruik in lichterlaaie; die
brandde wel, maar verteerde niet. Mozes wilde weten
hoe zoiets kon. God zag hem nieuwsgierig dichterbij
komen en riep: 'Mozes, Mozes, niet verder; blijf waar
je bent en doe je sandalen uit, want waar je staat is het
heilig. Ik Bén, Ik ben de God van uw vaders, God van
belofte, God van mensen - die zien hoe alles gaat en
blijven hopen dat het morgen beter wordt; die werken
en zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan
anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun
leven riskeren, alsof 't hun enige niet is; die zwaar
getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en blijven
uitzien naar leven, hoe dan ook.'

Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want God
aanzien durfde hij niet. Die sprak: 'Ik zie de ellende
van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet hoe ze
lijden. Daarom Bén Ik: om mijn volk weg te leiden van
hier naar waar het goed toeven is, een land van melk
en honing. Ik ga voor u uit; overdag als een wolk, 's
nachts als een vuur. Nooit zal Ik wijken uit de spits van
mijn volk onderweg.'

LIED

*Wie zou U ooit van mensen weerhouden
geen dan Gijzelf heeft ons levend gemaakt,
wie dan Gijzelf zal mensen behouden?*

HERKEND

V. *De beide vrienden bereikten Emmaus.
De dag liep ten einde; het werd avond.
Ze vroegen Jezus bij hen te blijven.
Hij ging bij hen binnen en is gebleven.
Hij nam brood, prees het,
brak het en gaf het hun.
Toen zijn hun de ogen opengegaan.
Ze herkenden hem
aan het breken van het brood -
al was hij uit het zicht verdwenen.
De twee keerden meteen naar
Jeruzalem terug waar de elf en vele
anderen samen waren en hen toeriepen:
De Heer is waarlijk opgestaan
en aan Simon verschenen.*

LUMEN CHRISTI

V. *Lumen Christi*   G. *Deo gratias*
V. *Lumen Christi*   G. *Deo gratias*
V. *Lumen Christi*   G. *Deo gratias*

PAASLIED

*De steen is voor het graf gedaan
alleluia alleluia
de vrouwen zijn naar huis gegaan
alleluia alleluia.*

*Diezelfde avond maken zij
alleluia alleluia
een kostelijke specerij
alleluia alleluia.*

*Een kostelijk en geurig kruid
alleluia alleluia
zo luiden zij de vrijdag uit
alleluia alleluia.*

*De sabbat nemen zij in acht
alleluia alleluia
ze zijn het volk van Gods geslacht
alleluia alleluia.*

*Maar dan de eerste dag breekt aan
alleluia alleluia
en vroeg zijn zij op weg gegaan
alleluia alleluia.*

*Ze gaan, nog in de schemering,
alleluia alleluia
met geurig kruid ter balseming
alleluia alleluia.*

*De steen is weg, ze dalen af
alleluia alleluia
maar zien geen leven in het graf
alleluia alleluia.*

*En geen van hen die Jezus ziet
alleluia alleluia
ze denken, maar begrijpen niet
alleluia alleluia.*

*Ze horen plots een vreemde stem
alleluia alleluia
Wat ben je hier op zoek naar hem
alleluia alleluia.*

*‘Hij is niet hier, maar opgewekt’
alleluia alleluia
‘zoals hijzelf ons heeft voorzegd’
alleluia alleluia.*

*‘Hij moest de weg ter helle gaan’
alleluia alleluia
‘om na drie dagen op te staan’
alleluia alleluia.*

*Nu voelen zij het leven weer
alleluia alleluia
ze spreken vurig van de Heer
alleluia alleluia.*

*Maar alle oren blijven doof
alleluia alleluia
de vrouwen vinden geen geloof
alleluia alleluia.*

*Het is niet waar, zegt alleman
alleluia alleluia
geen mens die het geloven kan
alleluia alleluia.*

*Tot Petrus gaat en kijkt en ziet
alleluia alleluia
hij is verbaasd en vat het niet
alleluia alleluia.*

*Wij hebben blindelings getreurd
alleluia alleluia
In Gods naam wat is hier gebeurd?
alleluia alleluia.*

HET EVANGELIE

Johannes 20:19-29

Na Jezus' dood waren zijn volgelingen op de avond van de eerste dag van de week bij elkaar. Ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!' Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. Zijn volgelingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie.' Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

Een van de twaalf, Thomas (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. Toen de anderen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zijde kan leggen, zal ik het geloven.' Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Thomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Thomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zijde. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Thomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

OVERWEGING

De naam Thomas betekent: tweeling. Hij is de helft van een tweeling, maar van wie is hij dan de tweelingbroer, het evenbeeld? Eigenlijk lijken wij allemaal op hem, zoals druppels water op elkaar lijken. Want hij was er niet bij toen Jezus zich te zien gaf aan zijn volgelingen, net zo min als wij erbij waren. Thomas moest het hebben van horen zeggen, en dat geldt ook voor ons: wij hebben alleen verhalen over de verrezen Jezus, zonder hem zelf gezien te hebben. Net als Thomas zouden we graag het empirisch bewijs krijgen dat deze verhalen op harde feiten berusten. Eerst zien en dan pas geloven. Dat

hebben we onszelf heel sterk ingeprent.

Thomas krijgt inderdaad de kans om te zien en te voelen dat het echt Jezus is die daar voor hem staat. Wij krijgen die kans niet, wij moeten geloven zonder zelf gezien te hebben. Maar Thomas is ons misschien wel te slim af als hij bij het zien van de wonden van Jezus meteen zijn geloof uitspreekt met woorden die bijna niemand over de lippen kan krijgen: 'Mijn Heer en mijn God!'

Deze woorden, Heer en God, slaan in het Oude Testament niet op Jezus, maar op God zelf. Juist deze titels past Thomas nu toe op Jezus. Daarmee wil hij niet beweren dat Jezus na zijn dood de plaats heeft ingenomen van God. Nee, met deze hoge titels spreekt Thomas zijn geloof uit dat God een menselijk gezicht heeft gekregen in Jezus, die doodgemarteld is maar dank zij God niet klein te krijgen was. Thomas staat bekend als een echte twijfelaar, een ongelovige, maar hier leren we hem kennen als iemand die op en top gelovig is, een voorbeeld voor alle andere volgelingen van Jezus.

Volgens de Tsjechische theoloog Tomáš Halík is het christendom geen religie die om het lijden heen draait. Het hart van ons geloof wordt juist gevormd door een mens van vlees en bloed, Jezus uit Nazaret, die na zijn dood onverwachts als een lichtgestalte op ons af komt. Toch is hij geen spook of een pure geest. Dat kun je zien aan de wonden in zijn handen en voeten en in zijn zijde. Hij is getekend door het lijden, zoals ook stukjes uit ons eigen levensverhaal op ons gezicht te lezen staan.

Volgens Tomáš Halík laat Jezus via zijn wonden zien waar zoekers en twijfelaars God werkelijk kunnen vinden. De eerste die dat door heeft, is Thomas. Met zijn uitroep 'Mijn Heer en mijn God' spreekt hij het geloof uit dat God daar aanwezig is waar mensen gehavend en kwetsbaar zijn, dat God aan het licht komt aan de rafelige randen van ons bestaan.

Maar intussen is er een lastige vraag die ons kwelt: kunnen wij dit jaar wel Pasen vieren nu we gegijzeld worden door een virus dat ziekte en dood zaait? Nee, dat gaat niet al te best als we Pasen alleen maar zien als een vrolijk lentefeest. Maar zoals we het bevrijdingsfeest op 5 mei niet kunnen losmaken van de dodenherdenking op 4 mei, zo kunnen we Pasen niet loskoppelen van Goede Vrijdag. Pasen moet juist in 2020 gevierd worden, nu er overal ter wereld besmette mensen zijn, nu duizenden vluchtelingen vastzitten in overvolle kampen aan de randen van fort

Europa, nu Afrika weer te kampen krijgt met een hongersnood. Pasen viert vraagt dat we ons verbinden met wie lijden, dat we door op afstand te blijven juist dichtbij komen, en dat we nieuwe vormen van solidariteit uitproberen. Het paasgeloof daagt ons uit om solidair te zijn en te blijven met wie gewond zijn geraakt. Het leven zelf leert ons dat we door veel vernedering, aftakeling en ontluistering heen moeten voordat de nieuwe mens in ons gestalte kan krijgen. Daarbij bidden we God om kracht en zegen:

*Doof de hel in ons hoofd / leg uw hand op ons hart /
breek het ijzer met handen / breek de macht van het
kwaad. / Van U is de toekomst / kome wat komt*

(Huub Oosterhuis).

Of zoals we samen zo vaak zingen:

*Ga in alles met ons mee / haal ons, God, door alles
heen!*

(Peer Verhoeven)

LIED

*Gij zijt voorbij gegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.*

*Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.*

*Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.*

GEDACHTENIS

V. Zij herkenden hem
aan het breken van het brood.
In het brood het leven zien,
met een hart dat Liefde is -
aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen -

om wie we in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan -
om wie we allen gedenken met wie
wij brood en beker hebben gedeeld
en die ons door de dood zijn ontvallen.
Vandaag noemen we hier uitdrukkelijk:
Dennis van Zon (1975) en Betje van Zon-Op 't
Hoog (2005); en Annelies Sluiter-Leenders,
kort geleden nog hier in ons midden (2020)
Denk ook aan die vergeten heengaan, -
door ongeluk of geweld het leven verliezen, -
van honger en dorst omkomen, -
op de vlucht afgemat bezwijken, -
hun vredesmissie met de dood bekopen –
sterven van heimwee en verdriet –
zichzelf - waarom toch? – 't leven benemen.

Er zij licht, rust, vrede.

GEBED AAN TAFEL

G. *Soms wanneer ik zie wat er buiten gebeurt
wanneer ik hoor wat er klinkt in de natuur
dan is het of ik méér zie dan bomen en bloemen,
méér dan een vogel in de wind.
Dan is het alsof Gij God ons groet van nabij.*

V. Zon en maan, licht na de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht,
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
de lamp voor onze voeten,
gloed in ons leven,
vonk van hoop in ons bestaan.

Hemel en aarde,
wolk en water, zee en zand
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het pad dat wij maken,

het spoor dat wij trekken,
onze gang naar elkaar,
onze tocht naar U toe.

Bomen en bloemen,
alle planten, soort na soort –
vis en vogel, alle dieren,
soort na soort,

God, ze zijn het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen,
het lied dat ze zingen,
hun vlucht naar de einder.

- G. *Soms wanneer ik treur over hem en over haar
wanner ik huil om hier en om daar
dan is het of ik treur om méér dan een mens,
méér dan mijn pijn.
Dan is het alsof ik hunker naar heel zijn bij U.*

De mens hebt Gij geschapen,
uit de aarde geboetseerd,
en uw adem ingeblazen –
maar meer nog zijn wij
Uw schaduw, Uw beeld,
Uw geest die ons bezielt,
Uw belofte die wij dragen,
Uw zevende dag.

Uw licht voor de wereld,
Uw weg door de tijden,
Uw belofte vervuld
is hij geworden, Jezus Christus.
als mens onder ons
van uw geest vervuld
is hij gegaan tot de minsten
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.

Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten,
heeft hij brood genomen
gebroken en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken aan mijn tafel;
mijn lichaam voor u gebroken.

Hij heeft de beker genomen
en doorgegeven met de woorden:
Neem deze van mij over
en drink hem samen;
mijn bloed voor u vergoten –
een nieuw begin.

- G. *Soms wanneer ik hoor hoe mensen goed doen
hoe zieken troosten, waarop stervenden hopen,
Dan is het alsof Gij God ons rakelings nabij bent.
Zegen ons met een heilig geloof
en dit volste vertrouwen. Amen.*

Gij uit de dood verrezen,
gij de hoop die leeft onder ons,
gij die de steen hebt weggerold
alle dood teniet gedaan –
hoor ons aan nu wij bidden
voor mens en wereld.

Gij die zijt voor wie u beleeft,
Gij die spreekt voor wie gehoor geeft.
Gij die u openbaart aan
wie kennis heeft met U.
Gij die verschijnt aan wie ziet,
Gij in wie hij die van liefde is gestorven
voor altijd leeft –

Gij onze God, maak ons mens,
zoals hij is geweest, Jezus Christus:
alle dood te machtig,
in U voltooid voor altijd.

ONZE VADER

- G. *Onze Vader, die in de hemel zijt;
Uw naam worde geheiligd,
Uw rijk kome; Uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel;
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld, zoals ook
wij aan anderen hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.*

Amen.

LIED

*Gij, Gij peilt mijn hart,
Gij doorgrondt mij.
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre,
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend,
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.*

*Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand,
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.*

*Gij, Eeuwige, peil nu mijn hart,
doorgrond mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg?
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

GEBEDEN EN LIED

- G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*
- V. **Dat wij na deze pandemie ons heil niet enkel zoeken in een terugkeer naar de vleespotten van vroeger, dat wij oude doodlopende wegen verlaten en vol vertrouwen een betere wereld scheppen.**
- G. *Die ons vraagt in Christus Jezus:
maak wat klein is niet kapot
steun de weduwen de wezen,
dat is pas geloof in God.*
- V. **Dat wij, getekend door onze wonden, volstromen met nieuwe levenskracht, dat de nieuwe mens in ons ontwaakt, barmhartiger en liever dan ooit tevoren.**

- G. *Alwie stoken ruzie maken,
raken hoop en toekomst kwijt;
wie van harte vrede maken,
bouwen aan gerechtigheid.*

- V. **Dat ons betere ik weer komt bovendrijven, nu wij aan den lijve ervaren hoezeer iedereen deel is van een weidser wij; in het besef ook dat onze toekomst staat of valt met onze zorg voor vluchtelingen en ontheemden.**

- G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.
Zo geloven is God loven,
zo geloven is te doen;
zo geloven komt van boven,
komt van binnen, gaan we doen.*

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar en die God en Goed is
zij met ons en zijn schepping.
Zalig Pasen in Gods naam,
Vader Zoon en heilige Geest.
Amen.

Verantwoording:

Als alles duister is Taizé, Jacques Berthier, Sela-album In het licht; De vogels in de bomen A. Bosch/F. Bertens, uitvoering St. Lambertuskerk Udenhout; Gij die ons kent CD Rondom de Beker, nr. 21; Lumen Christi Taizé; Paaslied De steen is voor het graf gedaan A. Bosch/M. Vulpius, fluit Ellen Bertens, zang Emilie Schipperheijn en Ruth Elewout; Overweging Wim Weren; Gij zijt voorbijgegaan Huub Oosterhuis/Bernard Smilde, Maria Magdalena Cantorij, orgel Marjanne Deij; Soms wanneer ik zie CD Rondom de Beker, nr. 20; Gebed aan tafel (collage) Peer Verhoeven; Gij, Gij peilt mijn hart Psalm 139 Huub Oosterhuis/Antoine Oomen, Koor van de Amsterdamse Studentenecclesia; Voorbeden Wim Weren; Alle leven is gegeven CD Jij leve lang, nr. 20; teksten Open Kerk; illustratie Ludwina Foolen.